

[Powrót](#)[Wersja do druku](#)[Wyszukiwarka](#)

Rodzaj dokumentu	postanowienie w sprawie interpretacji prawa podatkowego
Sygnatura	1471/DPD1/423-157/06/SG/2
Data	2007.02.19
Autor	Pierwszy Mazowiecki Urząd Skarbowy w Warszawie
Temat	Podatek dochodowy od osób prawnych --> Koszty uzyskania przychodów --> Pojęcie kosztów uzyskania przychodów
Słowa kluczowe	nota księgowa opłata parkingowa samochód służbowy
Pytanie podatnika	Czy jedynym dokumentem pozwalającym zaliczyć wydatki związane z parkowaniem samochodów służbowych w centrum Warszawy do kosztów uzyskania przychodu są noty księgowe wystawiane przez Zarząd Dróg Miejskich w ciągu 30 dni od daty wpływu biletów kontrolnych z parkometrów.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 14a § 4 w zw. z § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Strony, z dnia 20.11.2006r. (data wpływu do Urzędu 20.11.2006r.), o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego, tj. czy jedynym dokumentem pozwalającym zaliczyć wydatki związane z parkowaniem samochodów służbowych w centrum Warszawy do kosztów uzyskania przychodu są noty księgowe wystawiane przez Zarząd Dróg Miejskich w ciągu 30 dni od daty wpływu biletów kontrolnych z parkometrów, Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie #8722; biorąc pod uwagę przedstawiony stan faktyczny oraz stan prawny

postanawia:

uznać stanowisko Strony za prawidłowe.

Uzasadnienie

Spółka, przedstawiając stan faktyczny sprawy, nawiązuje do stanu sprzed kilku lat, w którym to klient, po naładowaniu karty parkingowej na dowolną kwotę otrzymywał od firmy świadczącej usługi parkowania fakturę za tę usługę. Jednocześnie, wg Spółki, nie musiała ona udowadniać wykonania usługi poprzez dołączanie biletów kontrolnych z parkometrów. W chwili obecnej Podatnik, korzystając z usługi parkowania, nie może otrzymać faktury, a jedynie notę księgową, w dodatku po 30 dniach od momentu dostarczenia biletów kontrolnych z parkometrów. W związku z powyższym spółka zwraca się o wyjaśnienie, czy jedynym dokumentem pozwalającym zaliczyć wydatki związane z parkowaniem samochodów służbowych w centrum Warszawy do kosztów uzyskania przychodu są noty księgowe wystawiane przez Zarząd Dróg Miejskich w ciągu 30 dni od daty wpływu biletów kontrolnych z parkometrów.

Stanowisko Spółki:

Zdaniem Spółki, nota księgowa nie będzie stanowić jedynej podstawy do tego, aby uznać wydatki na korzystanie z odpłatnych miejsc parkingowych, za koszty uzyskania przychodów, gdyż wg Spółki dokument ten powoduje, że ponoszone koszty stają się kosztami uzyskania przychodu z opóźnieniem co najmniej dwumiesięcznym, a przy ustalaniu wyniku podatkowego rocznego, uzyskanie noty księgowej po dwóch miesiącach od zdarzenia, w ogóle nie wchodzi w grę.

Przepisy prawa podatkowego mające zastosowanie w sprawie:

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000r. Nr 54, poz. 654 ze zm.), kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu

osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. W myśl powyższego przepisu, zasadniczo każdy wydatek celowo poniesiony z zamiarem uzyskania przychodu powinien być uznany za koszt uzyskania tego przychodu, chyba że został wymieniony w katalogu kosztów nie stanowiących kosztów uzyskania przychodu, zawartym w art. 16 tej ustawy. Możliwość zaliczenia konkretnego wydatku do kategorii kosztów uzyskania przychodów uzależniona jest od spełnienia następujących warunków: powiązania poniesionego wydatku z działalnością podatnika, który zalicza ten wydatek do kosztów, istnienia bezpośredniego lub nawet tylko potencjalnego związku przyczynowego między wydatkiem a uzyskanym przychodem oraz właściwego udokumentowania tego wydatku, przy czym przesłanki te muszą być spełnione łącznie. W ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych brak jest konkretnych przepisów dotyczących dokumentowania wydatków. Pośrednio kwestię tę reguluje art. 9 ust. 1 w/w ustawy, który zobowiązuje podatników do prowadzenia ewidencji rachunkowej, zgodnie z odrębnymi przepisami, w sposób zapewniający określenie wysokości dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku. Odrębnym aktem prawnym, do jakiego odsyła powyższy przepis jest ustawa z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.), która w art. 20 ust. 2 informuje, że podstawą zapisu w księgach rachunkowych jest dowód księgowy stwierdzający fakt dokonania operacji gospodarczej, zgodnie z jej rzeczywistym przebiegiem. W art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości, ustawodawca zawarł wymogi, jakim powinien odpowiadać dowód księgowy. Zgodnie z brzmieniem cyt. artykułu dowód księgowy powinien zawierać co najmniej:- określenie rodzaju dowodu i jego numeru identyfikacyjnego,- określenie stron (nazw, adresów) dokonujących operacji gospodarczej,- opis operacji oraz jej wartość, jeżeli to możliwe, określoną także w jednostkach naturalnych,- datę dokonania operacji, a gdy dowód został sporządzony pod inną datą - także datę sporządzenia dowodu,- podpis wystawcy dowodu oraz osoby, której wydano lub od której przyjęto składnik aktywów,- stwierdzenie sprawdzenia i zakwalifikowania dowodu do ujęcia w księgach rachunkowych przez wskazanie miesiąca oraz sposobu ujęcia dowodu w księgach rachunkowych (dekretacja), podpis osoby odpowiedzialnej za te wskazania. Jednocześnie z art. 21 ust. 1a ustawy o rachunkowości wynika, że można zaniechać zamieszczania na dowodzie księgowym danych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 5 i 6, tj. takich jak: podpis wystawcy dowodu oraz osoby, której wydano lub od której przyjęto składnik aktywów oraz faktu stwierdzenia sprawdzenia i zakwalifikowania dowodu do ujęcia w księgach rachunkowych przez wskazanie miesiąca oraz sposobu ujęcia dowodu w księgach rachunkowych (dekretacja), podpisu osoby odpowiedzialnej za te wskazania. Zgodnie z powyższym, zapis niniejszy ma zastosowanie w przypadku prowadzenia ksiąg rachunkowych przy zastosowaniu techniki komputerowej, przy pomocy której pewne operacje księgowe są księgowane automatycznie wg zapisanych w programie algorytmów. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na istotę dowodów wykonania usług w postępowaniu podatkowym. Stosownie do art. 180 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Dowodami w postępowaniu podatkowym, zgodnie z art. 181 ustawy, mogą być w szczególności księgi podatkowe, deklaracje złożone przez stronę, zeznania świadków, opinie biegłych, materiały i informacje zebrane w wyniku oględzin, informacje podatkowe oraz inne dokumenty zgromadzone w toku czynności sprawdzających lub kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 284a § 3, art. 284b § 3 i art. 288 § 2, oraz materiały zgromadzone w toku prawomocnie zakończonego postępowania karnego albo postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe. Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „w szczególności” wskazuje, iż katalog dowodów jest otwarty. Wskazane jest zatem posiadanie (pod kątem ewentualnego postępowania podatkowego) wszelkich dowodów, potwierdzających zaistnienie danego zdarzenia gospodarczego. Biorąc pod uwagę powołane powyżej przepisy, stwierdzić należy, iż ustawodawca nie narzuca żadnych technicznych rozwiązań co do sposobu dokumentowania kosztów, podkreśla natomiast, że prowadzona ewidencja rachunkowa ma zapewnić określenie dochodu i podstawy opodatkowania oraz należnego podatku. Jednocześnie, regulacje ustawy Ordynacja podatkowa nakazują dla ustalenia stanu faktycznego oprzeć się na wszystkich dowodach - oczywiście nie pozostających w sprzeczności z prawem. W zakresie ponoszonych przez Spółkę wydatków, dla zakwalifikowania ich do kosztów uzyskania przychodów, najważniejsze jest, aby spełnić wymagania ustawy. Należy więc ustalić, za pomocą wszystkich możliwych dowodów, istnienie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wydatkami a przychodami. Niezbędne jest bowiem, aby wydatek zaliczony do kosztów uzyskania

przychodów poniesiony był w celu osiągnięcia przychodów. W świetle powyższego stwierdzić należy, iż wprawdzie nota księgową potwierdza fakt poniesienia kosztu przez Spółkę, ale nie dowodzi, iż jego poniesienie nastąpiło w celu osiągnięcia przychodu. Z tych też względów wskazane byłoby posiadanie innych dokumentów, które mogłyby wykazać związek poniesionego wydatku z uzyskiwanymi przychodami. Dlatego też, biorąc pod uwagę przedstawiony wyżej stan faktyczny oraz prawny sprawy, w ocenie Naczelnika tut. Urzędu, należy zgodzić się ze stanowiskiem Spółki, iż nota księgową nie może być jedynym dokumentem, na podstawie którego opłaty parkingowe można by uznać za koszty uzyskania przychodów. Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie. Niniejsze postanowienie dotyczy wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku oraz obowiązującego w tym stanie faktycznym stanu prawnego.

P o u c z e n i e

Niniejsza interpretacja nie jest wiążąca dla Strony i jest wiążąca dla organów podatkowych oraz organów kontroli skarbowej właściwych dla Strony #8722; do czasu jej zmiany lub uchylenia (art. 14b § 1 i 2 ustawy-Ordynacja podatkowa). Na niniejsze postanowienie służy Stronie zażalenie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, za pośrednictwem Naczelnika tut. Urzędu Skarbowego (art. 14a § 4 ustawy-Ordynacja podatkowa).

[Powrót](#)

[Wersja do druku](#)

[Wyszukiwarka](#)